

ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Τοῦ κ. LARRY FREDERICK

Κλυδωνισθεῖσα ἀπὸ διαφωνίας, λαβοῦσα ἀπιστεύτους διαστάσεις καὶ ἀλλάξασα μορφήν ταχύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ἡ ἀμερικανικὴ ἐκπαίδευσις ἤχθη κατὰ τὸ 1969 δρομέως εἰς τὸ προσκίνητον τοῦ ζωνοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς κοινῆς γνώμης τῶν Η.Π.Α.

Ἀπὸ τῆς ἀνευ προηγουμένου πραγματικῆς κατοχῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια ἀπὸ φοιτητὰς τὸν Ἀπρίλιον μέχρι τῆς πλέον παραλυτικῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους διδασκαλικῆς ἀπεργίας τῆς Νέας Ὑόρκης τὸν Ὀκτώβριον, ἡ ἡρεμία πολλῶν ἀμερικανικῶν σπουδαστικῶν χώρων διεταράχθη τὸ 1968 ἀπὸ διαμαρτυρίας, διαδηλώσεις καὶ κωλοσιεργίας.

Ὅσον ὅμως ἐκνευριστικὴ καὶ θορυβώδης καὶ ἂν ἦτο ἐν μέρει ἡ ἀναταραχὴ, διὰ τοὺς πλείστους τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὑπῆρξε περισσότερον ἐποικοδομητικὴ παρά καταστρεπτικὴ, περισσότερον ἐμπλεως ἐλπίδων διὰ σημαντικὰς ἀλλαγὰς καὶ βελτιώσεις παρά ἐγκυμονοῦσα ἀποκαλυπτικὰς ἐπιπτώσεις.

Οἱ παρατηρηταὶ θεωροῦν ὅτι πρόκειται διὰ ἕνα νέον εἶδος ἀγωνιστικοῦ φοιτητοῦ — περισσότερον ἐγκεφαλικοῦ, πλέον ὀρίμου, καλύτερον πληροφορημένου — ὁ ὅποιος δὲν ἐγκρίνει τὰς παλαιὰς μεθόδους διδασκαλίας καὶ διοικήσεως εἰς ἑκατοντάδας κολλεγίων καὶ εἰκοσάδας γυμνασίων μεγάλων πόλεων. Ἀνατρεφόμενοι εἰς μίαν ἐποχὴν ταχυρρυθμοῦ ἀλλαγῆς καὶ ἐκτεθειμένοι ἰσοβίως εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς τηλεοράσεως καὶ τοῦ κινηματογράφου, ὄλοεν περισσότεροι σπουδασταὶ προσήρχοντο εἰς τὰς παραδοσιακὰς αἰθούσας μαθήσεως ἀμφιβάλλοντες διὰ τὴν καταλληλότητα τοῦ προγράμματος καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς διδασκαλίας.

Οἱ Νέγροι σπουδασταὶ εἰσήρχοντο εἰς τὰς τάξεις μὲ μίαν νέαν ἐπίγνωσιν τῆς φυλῆς των καὶ τῆς κληρονομίας των. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐζήτησαν — καὶ συχνὰ ἐπετύχχανον — νὰ παρακολουθήσουν νέα μαθήματα διὰ τὴν ἱστορίαν, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν Νέγρων.

Οἱ ἀγωνιστικοὶ σπουδασταὶ κολλεγίων ἐζήτησαν πρόσθετα μαθήματα ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἀνήγοντας εἰς μειονότητάς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θεμάτων ὡς ἡ κρίσις εἰς τὰς πόλεις, ἡ ἐκπαίδευσις τῶν οικονομικῶς ἀσθενῶν, ἡ κοινωνιολογία τῆς πτωχείας καθὼς καὶ αἱ νέαι τάσεις εἰς τὴν θεολογίαν, μουσικὴν, κινηματογράφον καὶ συγκοινωνίας. Αἱ αἰτήσεις των συχνὰ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα ζωντανότερον κύκλον

μαθημάτων και, εις μερικές περιπτώσεις, νέα πτυχιακά προγράμματα.

Γενικόν ήτο τὸ αἴτημα διὰ περισσότεράν συμμετοχὴν εἰς τὴν χάραξιν τῆς πολιτικῆς τῶν πανεπιστημίων. Οἱ σπουδασταὶ ἐζήτησαν ὅπως τοὺς φέρωνται ὡς νεαροὺς ἐνήλικας, ὃ δὲ ἰδιωτικὸς βίος των νὰ μὴ ὑπόκειται εἰς αὐθαρέτους κανονισμοὺς καὶ περιορισμοὺς. Ἐπέμειναν ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον ἐγκύψῃ εἰς τὰ κοινωνικὰ καὶ ἀστικά προβλήματα, ὅπως θέσῃ φραγμοὺς εἰς ὅ,τι θεωροῦν ὡς μολυσματικὴν συμμετοχὴν εἰς βιομηχανίας ἐξοπλισμοῦ καὶ εἰς τὸ Ἄμερικανικὸν Ὑπουργεῖον Ἀμύνης καὶ ὅπως δίδῃ ὀλιγωτέραν ἔμφρασιν εἰς τὴν προπτυχιακὴν εἰδίκευσιν, τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰς αὐστηρὰς ἀπαιτήσεις.

Τὰ αἰτήματα εἶναι σχεδὸν ἀναρίθμητα. Τὰ θέματα ἐποίκιλλον μεγάλως ἀπὸ πανεπιστημίου εἰς πανεπιστήμιον.

Ἄν καὶ εἶναι ἀμφίβολον κατὰ πόσον πολλὰ κολλέγια θὰ ἐπιτρέψουν ποτὲ εἰς τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἔχουν ἐκφύρασαν γνώμην εἰς τὴν διοίκησιν, πολλὰ ἔλαβον ὠρισμένα μέτρα ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων των διορίσαντα καὶ σπουδαστὰς ὡς μέλη ἐπιτροπῶν χαράξεως πολιτικῆς καὶ συνεννοούμενα ἀνεπισήμως μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου.

Κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ἢ ἀναταραχὴν εἰς τὰς σπουδαστικὰς τάξεις ἔχει τὰς ρίζας τῆς εἰς τρεῖς συναρτημένους τάσεις : τὸν ἐπαγγελματισμὸν τῶν καθηγητικῶν συλλόγων, τὴν ποιοτικὴν πτώσιν τῆς προπτυχιακῆς διδασκαλίας εἰς κολλέγια ἐλευθέρων σπουδῶν καὶ τὴν αὐξοῦσαν ἀνάμειξιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς τὰ κοινά. Οἱ σπουδασταὶ φοβοῦνται ὅτι ὁ φοιτητὴς θεωρεῖται δευτερευούσης σημασίας γενικῶς ἢ εἰς τὰ πανεπιστήμια κύρους, ὅπου αἱ τάσεις αὗται εἶναι ἰσχυρότεραι. Διὰ τοῦ ἐπηρεασμοῦ τῶν διοικητικῶν ἀποφάσεων, ἐλπίζουν νὰ ἀντιστρέψουν ἢ νὰ ἐξουδετερώσουν αὐτὰς τὰς τάσεις.

Εἰς τὰ σχολεῖα, οἱ διδάσκαλοι ἀπῆργησαν εἰς εἰκοσάδας ἐκπαιδευτικῶν περιοχῶν, ἐπιδιώκοντες μεγαλύτερους μισθοὺς καὶ περισσότεράν ἐπαγγελματικὴν ἀσφάλειαν. Μολοντί ὅμως εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης μαθητόκοσμος ὑπερβαίνων τὸ ἑκατομμύριον ἐκρατήθη μακρὰν τῶν αἰθουσῶν παραδόσεως ἐπὶ ἀρκετὰς ἑβδομάδας ἐξ αἰτίας τῆς ἀπεργίας, αἱ διδασκαλικά διακοπαὶ ἐργασίας εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν ἦσαν κατὰ τὸ 1968 ὀλιγώτεραι ἐκείνων τοῦ 1967.

Ὀλιγώτερα ἐπίσης ἦσαν καὶ τὰ κενὰ εἰς τὸν διδασκαλικὸν κλάδον. Οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων ἐξηκολούθησαν νὰ ἀνέρχωνται ταχύτερον ἀπὸ τὸν τιμάρθιμον, φθάσαντες εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα εἰς ἓνα νέον ὕψηλὸν μέσον ὄρον, 7.400 δολλαρίων ἑτησίως.

Παρὰ τὰς ἀπεργίας καὶ τὴν ἀναταραχὴν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, διὰ τοὺς πλείστους τῶν 60 ἑκατομμυρίων Ἀμερικανῶν, οἱ ὅποιοι, ὡς κύριον ἔργον εἶχον κατὰ τὸ 1968 τὴν ἐκπαίδευσίν των, τὸ ἔτος διήλθε χωρὶς δραματικὰς ἐπιπτώσεις. Τὸ μέγεθος τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ οἰκοδομήματος τείνει νὰ ἀφαιρῇ κάθε σημασίαν ἀπὸ ἄλλας τὰς περιστάσεις καὶ ἀλλαγὰς ἐκτὸς ἀπὸ τὰς πολὺ μακροπρόσους. Αἱ περισσότεραι κινήσεις εἶναι θραδαῖαι καὶ ἀφανεῖς.

Μία ἀπὸ τὰς πλέον σημαντικὰς ἀλλαγὰς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν ἐκπαίδευσιν κατὰ τὸ 1968 ἦτο ἡ συνέχισις μιᾶς τάσεως, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη μίαν

δεκαετίαν ενωρίτερον. Πρόκειται δια τόν νέον ρόλον τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως ὡς πηγῆς καί οικονομικῶν πόρων καί ἐμπνεύσεων.

Περισσότερον ἀπό κάθε ἄλλον προκάτοχόν του, ὁ Πρόεδρος Τζόνσον, ἐκίνησε δραστηρίως τήν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν πρὸς μίαν δημιουργικὴν κοινοπραξίαν μὲ τὸ ἄκρως ἀποκεντρωτικὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα τῆς χώρας. Τὰ 60 ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια εἰς τὰ ὁποῖα ἔδωσε διὰ τῆς υπογραφῆς του τὴν ἰσχὴν νόμων ἀφορῶν ἔλα τὰ ἐπίπεδα ἐκπαιδεύσεως κάθε πολιτείας καί κοινότητος, ἔχουν δὲ ὑπερτριπλασιάσει τὰ ὁμοσπονδιακὰ κονδύλια, τὰ ὁποῖα διατίθενται διὰ σχολεῖα καί κολλέγια (περίπου 11.000 ἑκατομμύρια δολλάρια μέχρις τέλους τοῦ 1968).

Ἦδη κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ προγράμματα ὁμοσπονδιακῆς ἐμπνεύσεως ὅπως τὰ γνωστά ὡς Head Start, καί Upward Bound εἶχον ἀποτελέσει τμήμα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ οἰκοδομήματος. Ἐξ αὐτῶν τὸ πρῶτον παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς πτωχὰ παιδάκια τῆς προσχολικῆς ἡλικίας νὰ ἀρχίσουν ἐνωρίτερον τὰς σπουδὰς τῶν τῶ δεύτερον ἐνθαρρύνει οικονομικῶς ἀσθενεῖς μαθητὰς νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ κολλέγιον.

Πραγματικὰ, ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἀποτελέσματα τῆς ὁμοσπονδιακῆς συμβολῆς, ἦτο νὰ καταστήσῃ τὴν ὠλοκληρωμένην παιδείαν προσιτὴν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ἐνα ἄλλο ἦτο νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἔρευναν καί βελτίωσιν ἐλπιδοφόρων προγραμμάτων κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας τῶν.

Κατὰ τὸ 1968, τὰ κολλέγια καί τὰ πανεπιστήμια, ἐπίσης, ἐδοθήσαν εἰς τὸ νὰ διευρυνθοῦν αἱ εὐκαιρίαι μορφώσεως τῶν πτωχῶν. Τὸ ἕνα ἔδρυμα μετὰ τὸ ἄλλο ἤμβλυαν τὰ οικονομικὰ καί σπουδαστικὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἀπέκλειον πολλοὺς πτωχοὺς καί μειονεκτικοὺς μαθητὰς, πολλὰ δὲ ἐλκυσαν καί συνέχισαν νὰ βοηθοῦν τοὺς οικονομικῶς ἀσθενεῖς μὲ γενναίας ὑποτροφίας, φροντιστηριακὰ μαθήματα καί εἰδικὰς συναντήσεις συμβουλῶν καί προσανατολισμοῦ.

Ἀλλὰ καί ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων ἐξηκολούθησε, κατοπτρίζων τόσον τὰ αἰτήματα τῶν φοιτητῶν πρὸς ἐκσυγχρονισμόν ὅσον καί τὴν ἐκρηκτικὴν διεύρυνσιν τῶν γνώσεων. Ἡ διδασκαλία ξένων γλωσσῶν ἐπεξετάθη περισσότερο εἰς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν, σχολεῖα δὲ τῆς Μέσης ἤρχισαν νέους κύκλους μαθημάτων εἰς τὰ ἀνώτερα μαθηματικὰ καί τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, τὴν γενετήσιον ἀγωγὴν καί τὴν ἱστορίαν τῶν Νέγρων.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐξ ἄλλου, ἐπεξετάθη ἡ κίνησις πρὸς μίαν περισσότερον ἐξατομικευμένην διδασκαλίαν. Μὲ τὰ ὁπτικο-ἀκουστικὰ μέσα, τὴν τηλεόρασιν, τὰ μικροφίλμς καί ἄλλα μηχανικὰ βοηθήματα, οἱ διδάσκαλοι ἦσαν εἰς θέσιν νὰ δώσουν εἰς τοὺς μαθητὰς περισσότεραν δυνατότητα προσωπικῆς μελέτης καί συγκεντρώσεως εἰς τὰς ἐλλείψεις ἑνὸς ἐκάστου διδασκομένου. Μαθήματα καί δόκλιοι κύκλοι μαθημάτων, βασίζόμενα εἰς αὐτοτελῶς προγραμματισμένην διδασκαλίαν, ἐπεξετάθησαν εἰς ἑκατοντάδας ἐκπαιδευτικῶν χώρων.

Ἐν τῷ μεταξῷ, ἡ συμβολὴ τῶν ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν φαίνεται ὅτι δὲν προωθήθη. Παρ' ὅλον ὅτι συναρπαστικὰ καί ἀρχικῶς ἐπιτυχεῖς πειράματα εἰσαγωγῆς ὑπολογιστῶν εἰς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἐγένοντο εἰς μερικὰς περιοχάς, τὸ ἀπαγορευτικὸν κόστος καί ἡ ἀνάγκη περαιτέρω βελτιώσεων περιώρισε τὴν δι' ἐκπαιδευτικὸς σκοποὺς χρῆσιν τῶν ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων κατὰ τὸ 1968 εἰς τὸ πειραματικὸν στάδιον.

Όμως, οί ειδικοί προβλέπουν ότι ή νέα εκπαιδευτική τεχνολογία θέλει αναποφεύκτως υπεισέλθει εις τήν Ἀμερικανικήν ἐκπαίδευσιν, ἐπαναστατοιοῦσα τόν ρόλον τοῦ διδάσκοντος καί ἀνοίγουσα τόν δρόμον πρὸς μίαν εὐρείαν ἐξατομικευμένην διδασκαλίαν.

Ἔτσι, κατὰ τὸ 1968 ή Ἀμερικανική ἐκπαίδευσις ὑπῆρξε μία ἄλλοσος ἀπὸ καλειδοσκοπικὰ ρεύματα ἀλλαγῶν καί ἀνόδου. Χωρὶς κεντρικὸν ἔλεγχον τὰ 26.000 συστατικά της μέρη — 23.000 ἀνεξάρτητοι ἐκπαιδευτικοὶ περιφέρειαι καί 2.400 ἰδρύματα ἀνωτάτης ἐκπαίδεῦσεως — ἐδαπάνησαν 55.000 ἑκατομμύρια δολλάρια διὰ τήν διδασκαλίαν 51 ἑκατομμυρίων παιδιῶν καί 6,7 ἑκατομμυρίων σπουδαστῶν κολλεγίων, ἐνῶ ταυτοχρόνως συνέχισαν ἢ ἀπεδύθησαν εις ἐντυπωσιακὰ ἐγχειρήματα αὐτοβελτιώσεων, δημοκρατικοποιήσεως καί προσαρμογῆς εις τρομακτικῆς ἐκτάσεως πιέσεις καί αἰτήματα.

Τὰ ἀμερικανικὰ σχολεῖα καί κολλέγια τὸ 1968 ἀψηχόλησαν εὐρύτερον τὸν Τύπον, ἐδαπάνησαν περισσότερα χρήματα καί ἔγιναν ἀντικείμενον μεγαλύτερων ἀνησυχιῶν ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Ὅμως οὐδεὶς ἀμφέβαλεν ὅτι ἐξηκολούθησαν νὰ προσφέρουν περισσότερα φῶτα εις περισσότερον κόσμον ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν σύστημα τοῦ κόσμου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Δεκαπενθήμερος ἐπιθεώρησις τῶν οικονομικῶν ἐξελίξεων

Ἐκδότης - Διευθυντής

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΑΝΔΡΟΥΔΙΑΚΗΣ

Συστηματικὴ παρακολούθησις

τῶν ἐξελίξεων τῆς ἑλληνικῆς καί τῶν ξένων οικονομιῶν.

Περιέχει ἄρθρα, μελέτας καί στατιστικὰ στοιχεῖα.

Συνδρομαὶ ἐτήσιαι

Ἱδρυμάτων, Ὁργανώσεων, Ὁργανισμῶν, Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Τραπεζῶν:

Δρχ. 600. Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν: Δρχ. 300. Ἰδιωτῶν: Δρχ. 200

Ἐξωτερικοῦ: \$ 20

Γ ρ α φ ε ῖ α

Ὁδὸς Δραγαϊσανίου 4 — Ζ' Ὁροφος — Ἀθήναι 122

Τηλέφωνον: 233.437